

Sygn. akt II AKa 122/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 października 2020 roku

Sąd Apelacyjny w Warszawie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSA Marzanna Piekarska–Drażek

Sędziowie: SA Dorota Tyrała

SO (del.) Anna Kalbarczyk (spr.)

Protokolant: Adriana Hyjek

przy udziale prokuratora Marka Deczkowskiego

po rozpoznaniu w dniu 23 października 2020 roku

sprawy:

K. K. (1), ur. (...) w W., syna T. i K. z d. K.

oskarżonego o czyn z art. 156 § 3 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Okręgowego Warszawa - Praga w Warszawie

z dnia 29 listopada 2019 roku, sygn. akt V K 42/19

- 1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;*
- 2. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata P. M. kwotę 738 zł tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu odwoławczym, w tym podatek VAT;*
- 3. zwalnia oskarżonego K. K. (1) od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, przejmując wydatki na rachunek Skarbu Państwa.*

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 122/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	

1. CZĘŚĆ WSTĘPNA

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

**Wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 29 listopada 2019 roku,
sygn. akt V K 42/19, wydany w sprawie K. K. (1).**

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

Sąd odwoławczy nie przeprowadzał postępowania dowodowego

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEZ ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków	
Lp.	Zarzut
I.	pkt 1a naruszenia art. 5 § 2 k.p.k. pkt 1b naruszenia art. 7 k.p.k. pkt 1c naruszenia art. 7 k.p.k. pkt 1d naruszenia art. 410 k.p.k. i w konsekwencji dokonania błędnych ustaleń faktycznych.
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
1. Zarzucanie naruszenia art. 5 § 2 k.p.k. w korelacji z dalszymi zarzutami obrazy art. 7 k.p.k. wzajemnie się wyklucza. 2. Określane w art. 5 § 2 k.p.k. nie dające się usunąć wątpliwości mogą bowiem powstać dopiero w następstwie prawidłowo dokonanej oceny dowodów. Po tej ocenie można stwierdzić, czy wątpliwości występują, czy są istotne, czy	

mają znaczenie dla rozstrzygnięcia kwestii odpowiedzialności prawnej oskarżonego. W sytuacji, gdy dokonanie określonych ustaleń faktycznych zależy jest od uznania wiarygodności poszczególnych dowodów, w tym wyjaśnień oskarżonego, nie można mówić o naruszeniu zasady *in dubio pro reo*. Zastrzeżenia powinny być w takiej sytuacji podnoszone i rozstrzygane na płaszczyźnie przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów.

3. Głównym zarzutem apelacji jest naruszenie przez sąd art. 7 k.p.k. w zakresie oceny wyjaśnień oskarżonego K. K. (1) i opinii biegłej A. S., jak również art. 410 k.p.k. poprzez pominięcie części opinii biegłego R. P..

4. Nie jest tak, jak wskazuje obrońca w apelacji, że sąd nie dysponował żadnym dowodem pozwalającym na dokonanie jednoznacznych i stanowczych ustaleń dotyczących winy oskarżonego.

5. Dowodami takimi były: częściowo wyjaśnienia K. K. (1), zeznania K. Ż., T. S., D. Ł., oględziny mieszkania, oględziny osoby wraz z dokumentacją fotograficzną, sądowo-lekarskie oględziny zwłok, opinia biegłej A. S., nagrania monitoringu.

6. Przy postawieniu zarzutów opartych na art. 7 k.p.k. sprowadzających się do dokonania oceny wiarygodności materiału dowodowego w oparciu o wszechstronną, zgodną z zasadami logicznego rozumowania, wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego analizę, skarżący nie może ograniczać się jedynie do prostego jej zanegowania. Taki sposób kwestionowania

trafności orzeczenia w kontekście przeprowadzonej oceny nie może być uznany za skuteczny.

7. Obowiązkiem skarżącego jest przedstawienie, jakich konkretnych uchybień dopuścił się sąd meriti, w tym zasad wiedzy, logicznego rozumowania oraz doświadczenia życiowego. Konieczne jest wykazanie przez skarżącego, że te zaprezentowane dowody przeciwne, ocenione swobodnie, nie jednostronnie, czy też dowolnie, w świetle zasad logiki i doświadczenia życiowego winny uzyskać walor wiarygodności.

8. obrońca w żaden sposób nie wykazał, że ocena dokonana przez sąd jest dowolna. Uzasadnienie apelacji jest w zasadzie powieleniem zarzutów bez argumentacji mającej świadczyć o dowolności ocen sądu.

9. obrońca oskarżonego, opierając się jedynie na wyjaśnieniach K. K. (1) stwierdza, że nie sposób uznać, by oskarżony uderzał pokrzywdzoną ze znaczną siłą. Wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie zostały ocenione przez sąd za niewiarygodne, gdyż pozostawały w sprzeczności z pozostałymi dowodami.

10. Oskarżony przyznał się do bicia pokrzywdzonej M. H.. Stwierdził, że uderzył ją może 4 razy z otwartej ręki, żeby się obudziła, może za mocno (k. 184).

11. Nie negując częściowej wiarygodności pozostałych wyjaśnień oskarżonego, które zostały potwierdzone zebraniem w sprawie materiałem dowodowym, o ich niewiarygodności w zakresie liczby i siły, z jaką uderzał pokrzywdzoną świadczą obrażenia, jakie stwierdzono u M. H..

12. obrońca, pomimo postawienia zarzutu dokonania przez sąd „błędnej oceny opinii biegłej” A. S., w zasadzie jej nie kwestionuje. Nie wskazuje bowiem, że opinia jest niepełna lub niejasna albo zachodzi sprzeczność w niej samej. obrońca kwestionuje natomiast powiązanie wniosków z niej płynących z oceną wiarygodności wyjaśnień oskarżonego.

13. Prawdłowo sąd ocenił, że opinia biegłej A. S. jest jasna i konkretna. Została wydana przez specjalistę medycyny sądowej, adiunkta Zakładu Medycyny Sądowej (...). Opisuje obrażenia, jakie stwierdzono u pokrzywdzonej M. H. podczas przeprowadzonej sekcji zwłok, korelujące z dokumentacją fotograficzną. Sekcja zwłok wykazała, że M. H. miała rozległe podbiegnięcia krwawe w tkance podskórnej głowy, wylewy krwawe w mięśniach skroniowych, liczne zasinienia i wybroczyny krwawe w obrębie twarzy, pojedyncze pęknięcia błony śluzowej, liczne złamania żeber po stronie lewej z cechami przyżyciowości ich powstania, z uszkodzeniami płuca lewego, obecność odmy opłucnowej lewostronnej, niewielką ilość krwi w lewej jamie opłucnowej, wyraźne gorsze upowietrzenie płuca lewego, pojedyncze złamania żeber po stronie prawej, obecność krwi w jamie otrzewnowej, uszkodzenia torebki i mięszu śledziony, równoczesowe zasinienia w obrębie kończyn, zasinienia w obrębie grzbietu, rozległe podbiegnięcia krwawe w tkance podskórnej i mięśniach grzbietu po stronie lewej, niewielkie podbiegnięcia krwawe w tkance podskórnej w okolicy lędźwiowej.

14. Biegła na podstawie analizy obrażeń skonstatowała, że do zgonu M. H. doszło w następstwie masywnych obrażeń klatki piersiowej. Obrażenia te powstały w wyniku urazów tępych godzących głównie w tylną-boczną lewą powierzchnię klatki piersiowej, godzących ze znaczną siłą.

15. Nie tyle opinia, co stan zwłok wskazuje, że oskarżony nie poprzestał na „może zbyt mocnym” czterokrotnym uderzeniu pokrzywdzonej w twarz, choć M. H. miała obrażenia i w tej części ciała. Zadał jej i inne uderzenia, które okazały się śmiertelne.

16. Nie sposób uznać twierdzeń obrońcy, że nie jest możliwe by K. K. (1) dokonał skutkujących zgonem uszkodzeń na ciele pokrzywdzonej skoro twierdził, że uderzył ją kilka razy w twarz. Obrażenia jakich doznała M. H. świadczą, że oskarżony nie podaje w całości prawdziwego przebiegu zdarzeń w nocy z 12 na 13 września roku.

17. K. K. (1) był jedyną osobą, która krytycznego wieczoru i nocy przebywała wraz z pokrzywdzoną w mieszkaniu. Łączna analiza wszystkich dowodów, we wzajemnym powiązaniu, bez wątpliwości wskazuje, że w mieszkaniu oskarżonego nie było żadnych innych osób, poza nim i pokrzywdzoną M. H..

18. Nagranie monitoringu zainstalowanego w budynku dokumentuje o której godzinie K. K. (1) opuścił mieszkanie i kiedy wrócił, co jest zgodne z jego wyjaśnieniami. Oskarżony nie przebywał w mieszkaniu przez około 2,5h, gdyż wyszedł z budynku o 1:54

w nocy a wrócił o 4:30. Nagrania monitoringu nie wskazują, by ktokolwiek w tym czasie wchodził do bloku, natomiast dwóch mężczyzn wyszło z niego o 4:23 i 4:27.

19. Pomimo tego, że oskarżony pozostawił otwarte drzwi do swojego mieszkania, nie sposób pominąć faktu, że mieszkanie oddzielała od pozostałej części klatki zamykana krata. Jak sam oskarżony stwierdził, nie zamykał drzwi na klucz, gdyż nie widział takiej konieczności skoro dodatkowo na klatce była zamykana krata na klucz. „Po co ja będę zamykał jak jest zamykana krata. Jakby kraty nie było musiałbym naprawić zamek w drzwiach i zamykać drzwi na klucz” (k. 184).

20. Oględziny mieszkania również nie wskazują na obecność osób trzecich. Wbrew twierdzeniom oskarżonego, na ławie stała jedna puszka piwa Kufłowe, takie jakie pił oskarżony, jeden kieliszek i jedna pusta butelka wódki przy ławie.

21. Wnioski opinii biegłego R. P. również nie podważają trafności ustaleń sądu pierwszej instancji. Brak stwierdzenia obecności krwi ludzkiej na ubraniach oskarżonego K. K. (1) i DNA pokrzywdzonej pod jego paznokciami nie dowodzi, że oskarżony nie zadał M. H. skutkujących zgonem uderzeń. Jak wynika z oględzin zwłok na miejscu zdarzenia pokrzywdzona leżała w wannie ubrana, a z opinii biegłej A. S. że miała pojedyncze pęknięcia błony śluzowej. Tym samym uderzenia zadawane przez oskarżonego nie musiały pozostawić śladów biologicznych na rękach oskarżonego, ani na ubraniu.

22. Tym samym apelacja obrońcy oskarżonego, poza tym że jest

<p>lakoniczna, jest bezzasadna i to w stopniu oczywistym.</p> <p>23. Sąd pierwszej instancji ustalił w sposób bezwzględny, że oskarżony K. K. (1) był jedyną osobą – poza pokrzywdzoną – przebywającą w swoim mieszkaniu i to on zadał jej śmiertelne uderzenia.</p>		
	Wniosek	
o zmianę wyroku	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
	Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
	Niezasadność zarzutów apelacyjnych.	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
	– brak –
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
<u>1.</u>	Przedmiot utrzymania w mocy
<u>Utrzymano zaskarżony wyrok w całości.</u>	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Bezzasadność zarzutów apelacji i trafność rozstrzygnięcia Sądu I instancji.	

5.4. <u>Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</u>	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
2.	zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adwokata P. M. kwotę 738 zł tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu odwoławczym, w tym podatek VAT.
1. Koszty Procesu	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
3.	Zwolniono oskarżonego K. K. (1) od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, przejmując wydatki na rachunek Skarbu Państwa – art. 624 k.p.k.

6. PODPIS

<u>1.3. Granice zaskarżenia</u>	
Kolejny numer załącznika	1
Podmiot wnoszący apelację	obrońca
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	w całości
<u>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</u>	
# na korzyść	# w całości
# na niekorzyść	

# w części	#	co do winy – punkt 5	
#	co do kary – punkt I		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		

#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
<u>1.4. Wnioski</u>		
#	uchylenie	# zmiana